KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 22.12.2005
KOM(2005) 695 wersja ostateczna

2005/0271 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

w sprawie przekazywania informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Kontekst ogólny**

Terroryzm stał się zagrożeniem na skalę międzynarodową, z którym nie poradzi sobie samodzielnie żadne Państwo Członkowskie. Od pewnego czasu UE tworzy politykę antyterrorystyczną, która zakłada, że Państwa Członkowskie z równą determinacją i zaangażowaniem prowadzą wspólną walkę z terroryzmem w poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności. Aby pomóc Unii w zapobieganiu terroryzmowi i jego zwalczaniu, przyjęto szereg istotnych środków legislacyjnych i zasad. Wśród nich szczególnie unijny plan działania na rzecz zwalczania terroryzmu przyjęty przez Radę Europejską. W całej UE przeprowadzono także partnerski przegląd obowiązujących w każdym Państwie Członkowskim uzgodnień na temat walki z terroryzmem.

Mimo postępu, jaki poczyniono w tej dziedzinie na szczeblu UE, wiele pozostaje jeszcze do zrobienia. Należy w szczególności wprowadzić w życie odpowiednie środki określone w unijnym planie działania na rzecz zwalczania terroryzmu, programie haskim, planie działania Rady i Komisji na rzecz realizacji programu haskiego oraz środki wynikające z deklaracji Rady z dnia 13 lipca 2005 r[1] .

Bardzo ważnym elementem wysiłków, jakie podejmuje Unia w celu zapobiegania terroryzmowi i jego zwalczaniu, jest przekazywanie przez Państwa Członkowskie do Europolu wszelkich istotnych informacji w tej dziedzinie. Duże znaczenie w tym procesie ma przekazywanie informacji będących wynikiem działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu.

Państwa Członkowskie muszą również dostarczać istotnych informacji innym Państwom Członkowskim, co pomoże im w zapobieganiu terroryzmowi i jego zwalczaniu. Wiodącą rolę w tym względzie odgrywają służby bezpieczeństwa i wywiadu.

- **Podstawa i cele wniosku**

Artykuł 29 Traktatu UE stanowi, że Unia Europejska postawiła sobie za cel zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w obrębie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej lub innej, dotyczy to zwłaszcza terroryzmu i innych szczególnych form przestępczości, dzięki:

– ściślejszej współpracy policji, organów celnych oraz innych właściwych organów w Państwach Członkowskich, prowadzonej zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem Europejskiego Urzędu Policji (Europol), zgodnie z postanowieniami art. 30 i 32.

W swej deklaracji w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. Rada Europejska podkreśliła znaczenie następujących działań:

– optymalne i jak najskuteczniejsze wykorzystanie organów UE do promowania współpracy w zwalczaniu terroryzmu;

– dalszy rozwój stosunków między Europolem a służbami wywiadowczymi oraz

– ulepszenie mechanizmów współpracy i wsparcie skutecznego współdziałania policji, wywiadu i służb bezpieczeństwa.

[1] 11158/1/05 JAI 255.

Aby móc zapobiegać terroryzmowi i go zwalczać, należy skoncentrować się na ochronie bezpieczeństwa na terenie całej Unii. Ochronie takiej sprzyja przekazywanie do Europolu wszelkich istotnych informacji pochodzących od organów ścigania oraz służb bezpieczeństwa i wywiadu. Przetwarzanie tych informacji pomaga Europolowi w przeprowadzaniu operacyjnej i strategicznej analizy działalności terrorystycznej.

Konwencja o Europolu już obecnie stwarza ramy prawne pozwalające Państwom Członkowskim dzielić się z Europolem informacjami na temat terroryzmu. Możliwość ta obejmuje w zasadzie także informacje pochodzące od krajowych służb bezpieczeństwa i wywiadu. Jednak w złożonym Komisji sprawozdaniu z realizacji unijnego planu działania na rzecz zwalczania terroryzmu[2], Europol stwierdza brak usystematyzowanego przekazu danych ze strony służb bezpieczeństwa i wywiadu na potrzeby prowadzonej siebie roboczej bazy danych do analiz działalności terrorystycznej. W sprawozdaniu oceniającym wydanym przez drugą antyterrorystyczną grupę zadaniową[3] Europol ocenia, że większość danych dostarczonych przez Państwa Członkowskie na potrzeby roboczej bazy danych do analiz i projektów antyterrorystycznej grupy zadaniowej pochodzi od organów ścigania, a nie służb bezpieczeństwa i wywiadu.

Zarówno Rada Europejska, jak i Europol widzą potrzebę wzmocnienia kontaktów między Europolem a krajowymi służbami bezpieczeństwa i wywiadu. W tym kontekście pojawia się wyraźnie konieczność ustanowienia mechanizmu pozwalającego przekazywać Europolowi informacje pochodzące z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych. Mechanizm taki ustanawia się niniejszą decyzją.

Aby zapobiegać terroryzmowi i zwalczać go, Państwa Członkowskie muszą pracować wspólnie i dzielić się posiadanymi informacjami. Duże znaczenie w tym procesie ma wymiana informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu. Rada Europejska podkreśliła również, że Państwa Członkowskie powinny niezwłocznie przedstawiać właściwym organom innych Państw Członkowskich wszelkie dostępne sobie informacje na temat zagrożeń bezpieczeństwa wewnętrznego w tych państwach. Niniejsza decyzja reguluje kwestię przekazywania informacji będących wynikiem działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu jednego Państwa Członkowskiego do innych Państw Członkowskich w celu udzielenia im wsparcia w procesie zapobiegania terroryzmowi i zwalczania go. Niniejszy wniosek nie narusza obowiązujących między Państwami Członkowskimi dwustronnych ustaleń w sprawie przekazywania informacji.

„Bureau De Liaison" (*BDL network*) to nazwa sieci informatycznej, opartej na systemie kodowania danych, która pomaga w przekazie informacji. Do sieci tej powinny mieć dostęp organy ścigania w Państwach Członkowskich, służby bezpieczeństwa i wywiadu oraz Europol. Może się ona stać przydatnym środkiem przekazywania informacji w zgodzie z niniejszą decyzją Komisji.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Decyzja Rady 2005/671/JHA z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych przewiduje wyznaczenie wyspecjalizowanej służby w ramach służb policyjnych lub innych organów ścigania, która będzie miała dostęp do wszystkich istotnych informacji dotyczących i wynikających z dochodzeń w sprawach karnych, prowadzonych przez organy ścigania Państwa Członkowskiego w odniesieniu do przestępstw terrorystycznych. Wymieniona decyzja

[2] 9156/05 JAI 178.
[3] 12992/1/05 EUROPOL 33.

stanowi również, że każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowego korespondenta Eurojust do spraw terroryzmu lub właściwy organ sądowy lub inny właściwy organ mający dostęp do wszelkich istotnych informacji na temat dochodzeń sądowych i wyroków w sprawach związanych z przestępstwami terrorystycznymi.

Decyzja przewiduje przekazywanie odpowiednio do Europolu i Eurojustu informacji zebranych przez wyspecjalizowane służby Państw Członkowskich, krajowych korespondentów Eurojustu lub odpowiednie organy sądowe i inne właściwe organy. Przewiduje się również, że Państwa Członkowskie będą udostępniać innym zainteresowanym Państwom Członkowskim informacje związane z przestępstwami terrorystycznymi.

Decyzja Rady 2005/671/JHA nie odnosi się konkretnie do służb bezpieczeństwa i wywiadu. Przyjęcie i wykonanie decyzji Rady w sprawie przekazywania informacji będących wynikiem działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych oraz decyzji Rady 2005/671/JHA usprawni proces dostarczania przez Państwa Członkowskie informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych pochodzących od organów ścigania, służb bezpieczeństwa i wywiadu, a przeznaczonych dla Europolu.

Artykuł 2 Konwencji o Europolu z 1995 r. stanowi, że celem Europolu jest poprawa za pomocą środków, o których mowa w konwencji, skuteczności i współpracy właściwych organów Państw Członkowskich w celu zapobiegania terroryzmowi i zwalczania go oraz zapobiegania innym groźnym formom przestępczości międzynarodowej i zorganizowanej oraz zwalczania ich.

Wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych[4]. W dokumencie tym tworzy się ramy prawne dla skutecznej ochrony danych osobowych w sprawach objętych zakresem tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Spójność z innymi dziedzinami i celami Unii**

Niniejsza decyzja Rady w sprawie przekazywania informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych zmierza do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do wolności i bezpieczeństwa, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych (art. 6, 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).

W tym celu ustanawia się mechanizm mający pomóc w zapobieganiu terroryzmowi i zwalczaniu go dzięki przepisom, które przewidują przekazywanie informacji do krajowych punktów kontaktowych zgodnie z prawem krajowym oraz przekazywanie informacji do Europolu zgodnie z Konwencją o Europolu.

Przetwarzanie danych osobowych zgodnie z niniejszą decyzją Rady będzie się odbywać odpowiednio na podstawie decyzji ramowej Rady 2006/XX/JHA w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych oraz Konwencji o Europolu.

- **Ocena wpływu**

Oceniono poddane trzy następujące ścieżki legislacyjne:

– Brak nowego lub dodatkowego prawodawstwa:

[4] COM(2005)475

Powstrzymanie się od działania doprowadziłoby do kontynuacji obecnego stanu rzeczy, w którym nie do końca spełnione są bieżące wymogi w dziedzinie bezpieczeństwa. Żadne z istniejących aktów i wniosków nie zapewniają ulepszeń, których wprowadzenie jest celem niniejszej decyzji Rady.

– Wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady

Najlepszym rozwiązaniem wydaje się pozostawienie Państwom Członkowskim pewnej swobody w kwestii wyznaczania punktów kontaktowych i przekazywania informacji innym Państwom Członkowskim. Konwencja o Europolu już teraz zapewnia ramy prawne pozwalające Państwom Członkowskim przekazywać informacje do Europolu. Z tego względu przedstawienie wniosku o harmonizację odnośnych przepisów w Państwach Członkowskich uznaje się za sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

– Wniosek dotyczący decyzji Rady

Wniosek dotyczący decyzji Rady uznaje się za najlepszą drogę do spełnienia istniejących potrzeb w zakresie przekazywania Europolowi przez Państwa Członkowskie informacji będących wynikiem działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych. W ten sposób bowiem ustanawia się mechanizm przekazywania takich informacji bez konieczności tworzenia nowych służb lub zbliżania ustawodawstw krajowych.

Jeżeli chodzi o wpływ na prawa podstawowe, należy podkreślić, że niniejsza decyzja przyczynia się do wdrożenia art. 2 i 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które stanowią, że każdy ma prawo do życia i do nietykalności fizycznej. Zwiększona ochrona prywatności osób, których dane są przetwarzane w ramach niniejszej decyzji, jest możliwa do osiągnięcia dzięki decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

2. ELEMENTY PRAWNE WNIOSKU

- **Streszczenie proponowanych działań**

Decyzja Rady przewiduje wyznaczenie punktów kontaktowych w ramach służb bezpieczeństwa i wywiadu każdego Państwa Członkowskiego. Służby te przekazują do wyznaczonych punktów kontaktowych wszelkie istotne informacje będące wynikiem ich działalności w zakresie przestępstw terrorystycznych. Decyzja Rady reguluje także kwestię przekazywania do Europolu odebranych przez punkty kontaktowe informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych.

Decyzja Rady reguluje kwestię przekazywania odebranych przez punkty kontaktowe informacji na temat przestępstw terrorystycznych do punktów kontaktowych w innych Państwach Członkowskich, których informacje te dotyczą.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 30 ust. 1 lit. b) i art. 34 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości odnosi się do działań podejmowanych przez Unię.

Państwa Członkowskie, działając osobno, nie mogą osiągnąć celów przewidzianych we wniosku:

Terroryzm to zjawisko międzynarodowe; żadne Państwo Członkowskie nie poradzi sobie z tym problemem samodzielnie. Wiodącą rolę w dziedzinie zapobiegania terroryzmowi i zwalczaniu go w UE odgrywa Europol. Aby mógł on wykonać swoje zadania, musi

otrzymywać niezbędne informacje od Państw Członkowskich, szczególnie przy opracowywaniu roboczej bazy danych do analizy działalności terrorystycznej oraz projektów antyterrorystycznej grupy zadaniowej. Przekazując odpowiednie informacje bezpośrednio lub przesyłając je do systemu informacyjnego Europolu, każde Państwo Członkowskie przyczynia się do wzmocnienia bezpieczeństwa w całej UE.

Działania na szczeblu unijnym pozwolą lepiej osiągnąć cele postawione we wniosku:

Podstawowym celem decyzji Rady jest to, by informacje pochodzące z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych były przekazywane do Europolu. Europol ma uprawnienia do przyjmowania informacji od wszystkich Państw Członkowskich, dzięki czemu jest w stanie opracować unijną koncepcję i wyznaczyć perspektywę zapobiegania i zwalczania terroryzmu. Nie można dokonać tego ani w drodze samodzielnego działania Państw Członkowskich, ani poprzez wymianę informacji między niektórymi z nich.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z niżej wymienionych względów:

Niniejszy wniosek przewiduje stworzenie mechanizmu przekazywania informacji, pozostawiając aspekty organizacyjne uznaniu Państw Członkowskich.

Zakłada się, że wprowadzenie w życie decyzji Rady nie będzie wiązać się z nadmiernym obciążeniem i nadmiernymi kosztami dla Państw Członkowskich. Nie będą one zobowiązane do tworzenia nowych organów ani służb. Każde Państwo Członkowskie będzie zobowiązane do przekazywania Europolowi informacji, które w zasadzie może przekazywać już teraz zgodnie z postanowieniami konwencji o Europolu. Wszelkie koszty nałożone na Państwa Członkowskie w związku z wprowadzeniem w życie decyzji Rady będą proporcjonalne do wkładu, jaki wnosi ta decyzja w proces zapobiegania i zwalczania terroryzmu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: Decyzja oparta na art. 34 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej.

Wybrano instrument w formie decyzji, gdyż konieczne jest przyjęcie aktu o ogólnym zakresie stosowania, w całości wiążącego dla Państw Członkowskich.

3. SKUTKI DLA BUDŻETU

Wniosek nie ma żadnych skutków finansowych dla budżetu Wspólnoty.

2005/0271 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

w sprawie przekazywania informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. b) i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji[5],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[6],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia Europejska postawiła sobie za cel zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości poprzez rozwijanie wspólnych działań Państw Członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

(2) W programie haskim dotyczącym wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, przyjętym przez Radę Europejską w dniu 4 listopada 2004 r., podkreśla się konieczność kontynuacji wdrażania w pełnym zakresie wszystkich elementów deklaracji Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2004 r. i unijnego planu działań na rzecz zwalczania terroryzmu, szczególnie w obliczu wzmocnienia funkcji Europolu i Eurojustu.

(3) W planie działania Rady i Komisji na rzecz realizacji programu haskiego[7] przewiduje się wzmocnienie współpracy między właściwymi organami w celu zwalczania terroryzmu poprzez ustanowienie w Państwach Członkowskich wyspecjalizowanych punktów kontaktowych posiadających dostęp do wszelkich koniecznych informacji i danych wywiadowczych dotyczących działalności terrorystycznej z udziałem osób, grup i podmiotów.

(4) Decyzja ramowa Rady 2002/475/JHA z dnia 13 czerwca 2002 r.[8] w sprawie zwalczania terroryzmu zobowiązuje Państwa Członkowskie do podjęcia środków niezbędnych do uznania za przestępstwa terrorystyczne niektórych czynów zamierzonych, określonych zgodnie z prawem krajowym jako przestępstwa. Ta sama decyzja zobowiązuje Państwa Członkowskie do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia karalności niektórych czynów zamierzonych związanych z uczestnictwem w grupach terrorystycznych, włączenia do kategorii przestępstw związanych z terroryzmem niektórych czynów związanych z działalnością

---

5 Dz.U. C […] z […], str. […]
6 Dz.U. C […] z […], str. […]
7 Dz.U. C 198 z 12.8.2005, str. 1.
8 Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 3.

terrorystyczną oraz zapewnienia karalności czynów polegających na podżeganiu, pomocnictwie lub współsprawstwie w popełnieniu niektórych rodzajów przestępstw.

(5) Artykuł 2 Konwencji o Europolu z 1995 r.[9] stanowi, że celem Europolu jest poprawa za pomocą środków, o których mowa w konwencji, skuteczności i współpracy właściwych organów Państw Członkowskich służąca zapobieganiu terroryzmowi i zwalczaniu go oraz zapobieganiu innym groźnym formom przestępczości międzynarodowej i zorganizowanej i zwalczaniu ich.

(6) Decyzja Rady 2005/671/JHA z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych[10] zobowiązuje Państwa Członkowskie do przekazywania Europolowi i Eurojustowi informacji dotyczących dochodzeń, ścigania sądowego i wyroków w sprawach związanych z przestępstwami terrorystycznymi. Decyzja ta stanowi również, że Państwa Członkowskie udostępniają innym zainteresowanym Państwom Członkowskim informacje związane z przestępstwami terrorystycznymi, nie odnosząc tego jednak konkretnie do służb bezpieczeństwa i wywiadu, które także odgrywają istotną rolę w zapobieganiu terroryzmowi przez to, że gromadzą i dostarczają informacji służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

(7) Niezbędne jest zatem usprawnienie procesu przekazywania do Europolu informacji będących wynikiem działalności krajowych służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych, aby w ten sposób udzielić Europolowi niezbędnego wsparcia w wykonywaniu jego zadań.

(8) Państwa Członkowskie powinny pracować wspólnie i dzielić się informacjami w celu zapobiegania terroryzmowi i zwalczaniu go. Duże znaczenie w tym procesie ma wymiana informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu. Należy zatem ustanowić przepisy regulujące kwestię przekazywania informacji pochodzących z działalności krajowych służb bezpieczeństwa i wywiadu z jednego Państwa Członkowskiego do innych.

(9) Ze względu na to, że Państwa Członkowskie działające osobno nie mogą w sposób dostateczny osiągnąć celów proponowanych działań, a mianowicie stworzenia mechanizmu przekazywania informacji będących wynikiem działalności krajowych służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych do Europolu i między Państwami Członkowskimi, z uwagi na zakres i skutki tych działań, a cele te można lepiej osiągnąć na poziomie Unii Europejskiej – Rada może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, która została określona w art. 5 Traktatu WE i o której mowa w art. 2 Traktatu UE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia wymienionych wyżej celów.

(10) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

---

[9] Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2. Konwencja ostatnio zmieniona protokołem z 27 listopada 2003 r., sporządzonym na podstawie art. 43 ust. 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), zmieniającym tę konwencję (Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 3).

[10] Dz.U. L 253 z 29.9.2005, str. 22

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Podstawowym celem decyzji Rady jest stworzenie mechanizmu pozwalającego na przekazywanie Europolowi informacji pochodzących z działalności służb bezpieczeństwa i wywiadu w zakresie przestępstw terrorystycznych. Tworzy ona również mechanizm pozwalający na wymianę informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych między służbami bezpieczeństwa i wywiadu Państw Członkowskich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji, stosuje się następujące definicje:

a) „przestępstwa terrorystyczne" oznaczają przestępstwa wyszczególnione w art. 1-4 decyzji ramowej 2002/475/JHA;

b) „Europol" oznacza Europejski Urząd Policji ustanowiony konwencją z dnia 26 lipca 1995 r., w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji („konwencja o Europolu");

c) „służby bezpieczeństwa i wywiadu" oznaczają organy Państw Członkowskich, które odpowiadają za zbieranie i dostarczanie informacji służących zwalczaniu zagrożeń dla demokratycznego porządku prawnego, bezpieczeństwa i innych żywotnych interesów Państw Członkowskich, w tym zwalczaniu terroryzmu;

d) „istotne informacje" oznaczają informacje na temat przestępstw terrorystycznych, które wpływają lub mogą wpływać na dwa Państwa Członkowskie lub więcej .

Artykuł 3

Krajowe punkty kontaktowe

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, by jego służby bezpieczeństwa i wywiadu przekazywały do krajowych punktów kontaktowych, wyznaczonych zgodnie z akapitem drugim, wszelkie istotne informacje będące wynikiem działalności tych służb w zakresie przestępstw terrorystycznych.

2. W ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy w ramach swoich służb bezpieczeństwa i wywiadu.

3. Państwo Członkowskie przekazuje do sekretariatu generalnego Rady i Komisji pisemną informację o wyznaczonych punktach kontaktowych i wszelkich późniejszych zmianach w tym względzie.

Artykuł 4

Przekazywanie informacji do Europolu

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, by informacje przyjmowane przez krajowy punkt kontaktowy były przekazywane Europolowi zgodnie z przepisami konwencji o Europolu.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji do innych Państw Członkowskich

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, by informacje przyjmowane przez krajowy punkt kontaktowy były przekazywane do krajowych punków kontaktowych w innych Państwach Członkowskich, których informacje te dotyczą, zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 6

Monitorowanie i ocena

1. Państwa Członkowskie zgłaszają sekretariatowi generalnemu Rady i Komisji środki podjęte w celu wykonania obowiązków wynikających z niniejszej decyzji Rady. Po raz pierwszy Państwa Członkowskie dokonują zgłoszenia w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, a następnie co dwa lata od daty pierwszego zgłoszenia.
2. Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej decyzji na podstawie informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie i Europol. Swoje pierwsze sprawozdanie Komisja składa w ciągu osiemnastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, a następnie co dwa lata od daty złożenia pierwszego sprawozdania.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem następującym po jej ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporzadzono w Brukseli, dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący